

Den høitærede Finantsminister har dernæst meent, at en sliq Bestemmelse hører aldeles ikke hjemme i en Gagerlov, men at den hører hjemme i en Understøttelseslov for disse Bestillingsmænd. Det forekommer mig, at det ikke fremgaaer af den Argumentation, som den høitærede Finantsminister har brugt. Der kan maaffee siges, at det var bedre, naar vi først havde denne Understøttelseslov, for da at kunne sige, at Understøttelsen skal gives ifølge denne Understøttelseslov; men at det, at den endnu ikke er given, skulde forhinde at optage Bestemmelser derom i en Gageringslov, forekommer mig dog virkelig ikke at kunne siges. Den høitagtede Finantsminister har dernæst meent, at der var en høj Grad af Vilkaarlighed, der udtalte sig igjennem vort Vædringsforslag. Jeg skal i saa Henseende anmode den høitærede Minister om at gjennemlæse Udkastet § 9; thi dersom vort Vædringsforslag er vilkaarligt, da er Udkastets § 9 ikke mindre vilkaarligt. Vi have udtalt, at den Berettigelse til Understøttelse, som den hele Klasse skulde have, skulde gives efter de Regler, som hidtil have fundet Sted med Hensyn til Understøttelser af Understøttelseskassen. Det er den samme Sætning, som findes i Udkastets § 9. Overhovedet er det hele Vædringsforslag holdt saa nær ved § 9 som det var muligt; der er benyttet de samme Udtryk som der, kun at de indeholde en Indskrænkning af Hensyn til, at det er en forbigaaende Bestemmelse, som ikke kan gjælde her, naar man voffede en vedvarende Bestemmelse. Jeg kan derfor paa ingen Maade indrømme, at de Regler, som hidtil have været gjældende for Understøttelseskassen, skulde være saa aldeles vilkaarlige; idetmindste har jeg antaget dem for at stemme med Billighed; jeg har troet, at det var saadanne Regler, som man hidtil havde fundet passende, og som man derfor ogsaa kunde vedblive at ansee som saadanne, indtil en formelig Lov var given med Hensyn til selve Understøttelseskassen. Jeg skal kun i denne Henseende erindre om, at den Regel, der, saavidt mig bekjendt, er fulgt med Hensyn til Understøttelseskassen, var den, at der gaves 3 Classer Understøttelser, nemlig paa 40, 60 eller 80 Rbd., hvornæst ogsaa andre Betingelser vare opstillede. Jeg kan

derfor ikke skjonne, at der i vort Forslag skulde ligge noget Vilkaarligt, medmindre man tillige vil indrømme, at Udkastets § 9 er aldeles vilkaarligt. Naar den høitærede Finantsminister derfor har paaberaabt sig, at Finantsministeren vilde komme i den største Forlegenhed, idet han kunde ansee sig forpligtet til at give kun 1 Rbd. i Understøttelse, og derved følge Udtrykkene i Vædringsforslaget, men at det vilde være stridende mod dets Aand, saa veed jeg ikke, hvorledes man kan komme til det Resultat, saalænge der er Regler, som hidtil have været fulgte for Understøttelseskassen, og disse Regler bestemme noget ganske Andet end en Fastsettelse af 1 Rbd. i Understøttelse. Naar dernæst den høitærede Finantsminister har paaberaabt sig, at med Hensyn til Besparelsen er en Beregning umulig at gjøre, da er jeg i denne Henseende aldeles enig med ham, naar Talen er om Forslagsstillerne. Det er ganske vist, at det er aldeles umuligt for Forslagsstillerne at kunne opstille nogen Beregning om hvilket der vil være det Fordeeligste for Statskassen; men derimod maa jeg bemærke, at det er aldeles ingen Umulighed for Regleringen at anstille en Beregning om, hvorledes en Pensionsberettigelse vil virke, eller ikke. Det er klart, at enhver saadan Beregning maa være efter Probabiliteten; men, naar man veed, hvormange der hidtil have været ansatte under Lovvæsenet, naar man tillige veed, hvad Alder de have havt, og hvormange der hidtil i Gjennemsnit ere afgaaede, deels ved Døden, deels paa Pension, saa vil man derefter kunne formere de Regler, hvorefter Probabiliteten vil sige, at saa og saameget vil der aarligt komme til Udgift paa den og den Conto, og man har altsaa den Sikkerhed, som der kan være for sliqe Beregninger, med Hensyn til hvilke Udgifter der derved ville blive foranledigede.

Flensborg: Den ærede Ordfører yttrede, at Udtrykkene i Lovudkastets § 5 skulde staa i Strid med Pensionslovens Bestemmelser; det skal jeg heller ikke paaatae. Ordene kunne maaffee nogenlunde stemme sammen; men det forekommer mig, at Bestemmelsen i det Lovudkast, vi her debatterer, dog staaer i Strid med Pensionslovgivningens Aand. Det er anført, og man antager det nødvendigt, at det blive: